

РЕШЕНИЕ

№ 1665

гр. София, 30.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. IV-Б СЪСТАВ, в публично заседание на девети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Станимира Иванова

Членове: Райна Мартинова
Божидар Ив. Стаевски

при участието на секретаря Анелия Й. Груева
като разгледа докладваното от Станимира Иванова Въззивно гражданско дело № 20211100509617 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК.

С Решение № 20085700/03.04.2021г. по гр.д. № 28219 по описа за 2020г. на Софийски районен съд, 59 – ти състав са отхвърлени исковете, предявени с искова молба вх. № 2012034/01.07.2020г. на **Е.А. М.**, ЕГН ***** с адрес: гр. София, ж.к. **** и съдебен адрес: адв. Р.М., гр. София, ул. ****, кантора 422 срещу „АМС И.”ЕООД, ЕИК **** със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „**** с правно основание чл. 344, ал.1 .1, т.2, т. 3 вр. с чл. 225, ал.1 от КТ за признаване за незаконно и отмяна на уволнение, извършено със Заповед № 158/04.05.2020г. на управителя на „АМС И.”ЕООД, за възстановяване на заеманата преди уволнението длъжност „счетоводител направление „Административна дейност – отдел Финансово-счетоводен” и за заплащане на сумата от **14 004,30 лв.**, ведно със законната лихва от подаване на исковата молба - 01.07.2020 г., до изплащането ѝ, представляващи обезщетение за оставане без работа поради незаконното уволнение за период от 05.05.2020г. до 05.11.2020г.; оставено е без разглеждане евентуалното възражение за прихващане на „АМС И.”ЕООД, ЕИК **** със сумата от общо **5697,37лв.**

представляващи платено обезщетение за неспазен срок на предизвестие по чл. 220, ал.1 от КТ в размер на 2334,05лв. ; с платено обезщетение за неизползван платен годишен отпуск по чл. 224 от КТ в размер на 1867,24лв. и с платено обезщетение по чл. 222 от КТ за период от 1 месец в размер на 2334,05лв., като **Е.А. М.**, ЕГН ***** е осъдена да заплати на „АМС И.”ЕООД, ЕИК **** на основание на чл. 78, ал.3 от ГПК съдебни разноски от **1200лв.**

Срещу така постановено решение е депозирана въззивна жалба вх. № 25069174/19.04.2021г. по регистъра на СРС от ищеца **Е.А. М.**, ЕГН ***** в частта, в която исковете ѝ са **отхвърлени**. Изложила е съображения, че решението в тази част е неправилно, постановено при нарушение на съдопроизводствени правила и на материалния закон, необосновано. Посочила е, че районният съд преписал отговора на исковата молба и писменото становище на ответника и това довело до неправилно решение. Неправилно било прието, че с решението на УС от 23.04.2020г. считано от 01.05.2020г. освен изменение на длъжностното разписание било прието и да се възложи счетоводното обслужване на външен изпълнител. С това решение се променяло само длъжностното разписание и организационната структура. На заседанието на УС на първа инвестиционна банка”АД не бил обсъден Протокол от 23.04.2020г. на АМС И.”ЕООД, този протокол бил съставен едва след получаване от ответника на исковата молба по делото, за да послужи по делото заедно с договора за счетоводно обслужване, който също бил съставен по време на делото пред СРС за което своевременно била направила възражения. Уволнителната заповед не сочала решението за закриване на част от предприятието да е взето от компетентен орган, уволнителната заповед била немотивирана. Неправилно било прието от СРС, че софтуерната програма „Step Soft” била неотнормирана по делото, защото била собственост на дружеството и управителя му бил освободен от задължението да създава вътрешна организация на дружеството, включително и лицата, които имат право да я ползват. Тази програма била закупена за определен брой работни места и ежесечно се получавали фактури за абонаментното ѝ обслужване, така фирмата Step Soft” поддържала програмата и нанасяла актуализация и извършени промени в счетоводно законодателство, което правело възможно фирмата да ползва програмата за изготвяне на документи, които да представя пред НАП, Статистика и др. държавни органи. Управителят определял лицето, което да ползва

програмата. Трудовите функции на ищеца не били само да издава фактури, но и да изготвя дневници за продажби, да осчетоводява разходи за гориво и материали, за газ пропан-бутан и кислород, работно облекло, осчетоводявала и разпределяла по звена разходи за ел.енергия , отговаряла за сметка 304, като изготвяла ежемесечни справки, подготвяла кантарни бележки при добив на скраб, участвала в комисии по инвентаризация, изготвяла справки по искане на ръководството, осчетоводявала приходи и разходи, обороти, движение на парични средства, изготвяла протоколи за прихващане. С програмата Step Soft работел само отдел „Финансово-счетоводен” със съответните пароли и акаунти от главен счетоводител и от нея. Доказано било по делото, че управителят имал отрицателно отношение към ищеца – след отмяна на предходно уволнение на ищеца управителят преназначил свидетелят Ю. Г. от длъжността „счетоводител” на длъжността „отчетник горива”, като управителят предложила съкращаване на отдела и уволнение на ищеца, договорът с Д.Д. бил сключен след предявяване на иска, преди уволнението счетоводната работа се изпълнявала от работещи при ответника. Трудовата ѝ функция била запазена след уволнението и се изпълнявала от работещ по трудово правоотношение с ответника. Управителят на ответника не бил компетентен да променя структура и щатно разписание, той само можел да предлага на Първа инвестиционна банка”АД да вземе такова решение. Не било налице закриване на част от предприятието, нямало трайно преустановяване на цялостната дейност на отдел „Финансово –счетоводен”, счетоводната дейност не била преустановена. В случая имало вътрешно-организационно преустройство, но дейността не била преустановена за в бъдеще. Не било установено само Д.Д. да е извършвало счетоводно обслужване по договор за счетоводно консултантско обслужване от 11.05.2020г. , който бил антидатиран, нито че такава дейност е извършвана от Д.. Фактурата била първичен счетоводен документ и съгласно чл.6, ал.3, т.5 от Закона за счетоводството следвало да се подпише от счетоводител. СРС не обсъдил фактурата от 02.05.2020г., не било установено да е предала с приемо-предавателен протокол документи на ответника след прекратяване на трудовия договор. Не било установено кой е осъществявал счетоводната дейност на ответника. Заключението по първата счетоводната експертиза било неправилно, изготвено от некомпетентно вещо лице, немотивирано. Счетоводната програма генерирала декларации по ЗДДС, дневници за

покупки и продажби въз основа на вече осчетоводени фактури, невярно било твърдението на Д.Д., че тя ги била изготвила. Мемориалните ордери не били фактури и твърдението на вещото лице, че се генерират директно от програмата било абсурдно. Мемориалните ордери се създавали от счетоводителя който попълвал данните за сметка, дебит/кредит, количество, цена, стойност и основание, и срещу тази информация стояло името на съставителя. Втората счетоводна експертиза опровергала изводите на първата. Така се установило, че няма платежни документи, изготвени от Д.Д. нито доказателства че тя е изготвила подадените декларации по ЗДДС. Нямало основание за сравнение с длъжностната характеристика на фактурист, а и такава длъжност при ответника нямало, задълженията на ищеца не били само за издаване на фактури. Не следвало да се кредитират показанията на св. Д., неправилно били обсъждани показанията на св. Г.. Дори св. Д. била заявила, че други лица са извършвали оперативната счетоводна дейност. Приети заключения по графическите експертизи не установявали твърденията на ответника. Неоснователни били твърденията на ответника, че предмет на дейността му била да управлява „Кремиковци”АД, това дружество било в несъстоятелност. Претендирал е разноски. Оспорил е поради прекомерност претенцията на въззиваемия за разноски.

Въззиваемият – ответник по исковете „АМС И.”ЕООД, ЕИК **** е оспорило жалбата. Посочило е, че решението е правилно. Нямало пречка с решението районният съд да възприеме доводите му без значение било начина по който същото е отразено. Изводите на районния съд били подкрепени от събраните по делото доказателства. Дали органът взел решението за закриването на част от предприятието бил компетентен да го направи не се отразявало на мотивираността на уволнителната заповед. Доказано било по делото, че такова решение от компетентен орган било взето. Начина на ползването на счетоводната програма било вътрешнослужебен въпрос. Трудовите задължения на ищцата били ирелевантни за спора, а е било доказано zda е изпълнявала дейности посочени от нея с жалбата, основно задълженията й били да оформя фактури, за което не били нужни специални знания по счетоводство и би следвало да се извършва от „фактурист”. Субективното отношение към ищеца от управителя му било ирелевантно. Установено било че след прекратяване на правоотношението между страните счетоводното обслужване било

извършвано от външен изпълнител, този договор бил сключен на посочената в него дата, плащано било възнаграждение по него преди подаване на исковата молба, счетоводните експертизи установявали, че счетоводната дейност е извършвана от лицето, посочено в този договор Трудовата функция на счетоводител била трайно прекратена и до момента. Закрито било и функционалното звено от структурата му – отдел „Финансово-счетоводен“, цялостната дейност по счетоводното обслужване била извадена извън дейностите, които се изпълняват по трудови правоотношения и била възложена на външен изпълнител по гражданско правоотношение. В такива случаи имало реално съкращаване на щат съгласно практиката на ВКС. Начин на изготвяне на фактури и организацията на документооборота било извън предмета на делото. Неоснователни били оспорванията на счетоводната експертиза, вещото лице било компетентно, заключението било правилно. Нямало основание да предоставя търговска информация по делото Следвало да се кредитират свидетелските показания като точни и безпротиворечиви. Заключениеята по съдебно-графическите експертизи не доказвали твърденията на въззивника, изследваните документи не били счетоводни, приетите пред СГС фактури доказвали че издаването на фактурите не било от лице по трудов договор с ответника , а и издаването на фактури чрез ползването на софтуерния продукт не било счетоводна дейност, изискваща специални знания. Такава дейност била последващото осчетоводяване на фактурите, което било установено, че се извършва от външен счетоводител. Структурата и организацията на работа била заварена от АМС И.”ЕООД така, както е съществувала при работа на „Кремиковци”, завод бил вече закрит и разрушен освен една административна сграда. ПИБ”АД възложило на АМС И.”ЕООД да добива и продава цветни метали на територията на този завод и това било единствената дейност на дружеството. За издаването на фактури, издавани от софтуер, които се осчетоводявали бързо и лесно не било необходимо да се поддържа „Финансово-счетоводен“ отдел във вида и обема, както когато предприятието е било функциониращо. Претендираше за разноски.

Съдът, след като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Първоинстанционният съд е сезиран с искова молба вх. № 2012034/01.07.2020г. на **Е.А. М.**, ЕГН ***** с адрес: гр. София, ж.к.

**** и съдебен адрес: адв. Р.М., гр. София, ул. ****, кантора 422 срещу „АМС И.”ЕООД, ЕИК **** със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „****”, с която е поискала от съда на основание **чл. 344, ал.1 .1, т.2, т. 3 вр. с чл. 225, ал.1 от КТ** да признае за **незаконно и отмени уволнението й**, извършено със Заповед № 158/04.05.2020г. на управителя на „АМС И.”ЕООД, да **я възстанови на заеманата преди уволнението длъжност** „счетоводител“ в направление „Административна дейност – отдел Финансово-счетоводен” и да осъди ответника да й **заплати сумата от 14 004,30 лв.**, ведно със законната лихва от подаване на исковата молба - 01.07.2020 г., до изплащането й, представляващи обезщетение за оставане без работа поради незаконното уволнение за период от 05.05.2020г. до 05.11.2020г. Навела е, че работила при ответника по трудово правоотношение на длъжността „счетоводител” , прекратено от ответника едностранно със заповед от 04.05.2020г. поради „закриване на част от предприятието”, което било незаконно. За да е налице това основание следвало трайно да бъде преустановена цялостна дейност на структурно обособено звено, каквото в случая не било налице. Дейността на отдела продължавала да се осъществява в същия обем, като преди уволнението и то от лица, работещи при ответника. Уволнителната заповед не сочела решението за закриване на част от предприятието да е взето от компетентен орган, отдел бил фиктивно закрит поради вътрешноорганизационно преустройство, уволнението й било поради отрицателно отношение на управителя към ищеца . Задълженията й били не само да издава фактури, но и да изготвя справки и да попълва дневник за продажби, да осчетоводява разходи за гориво и материали, за газ пропан-бутан и кислород, работно облекло, осчетоводявала и разпределяла по звена разходи за ел.енергия , отговаряла за сметка 304, като изготвяла ежемесечни справки, подготвяла кантарни бележки при добив на скраб, участвала в комисии по инвентаризация, изготвяла справки по искане на ръководството,. Счетоводство работело с програма . Step Soft ищцата и главния счетоводител имали акаунти и пароли , след уволнението им управителят продължил да ползва тази програма като си направил свой акаунт и парола, с тях тогава работела и Ю. Г. на длъжност „отчетник горива” в друг отдел на ответника, като тя започнала да издава фактури на всички клиенти на ответника. Фактурите се набирали като данни в програмата и се генерирала фактура, като се сочело кой е съставител, след уволнението й независимо че данни се

набирали от Г. като съставител се сочел управителя на ответника А.К.. Останалите дейности на отдела се изпълнявали от Ю. Г., подпомагана при затруднения от Ю. К. на длъжност „търговец ДМА”. Договорът за счетоводно обслужване от 11.05.2020г. бил антидатиран съставен за нуждите на процеса, не било установено изпълнителят по него да е извършвал счетоводната дейност Фактурата била първичен счетоводен документ и следвало да се подпише от счетоводител, длъжност „фактурист” при ответника нямало. Счетоводната програма се ползвала и след уволнението ѝ. Ако нямало счетоводна дейност то нямало основание да се възлага извършването ѝ на външен изпълнител. Оспорила е възражението за прихващане, но в о.с.з. от 12.03.2021г. пред СРС е посочила, че е получила сумите и ако иск се приеме за основателен то не възразявала да се прихванат сумите. Претендираща е разноски.

Ответникът „АМС И.”ЕООД, ЕИК **** в предоставения му срок е оспорил исквете. Посочил е, че действително ищцата работела при него по безсрочен трудов договор на длъжността „счетоводител” в отдел „финансово-счетоводен” и считано от 05..05.2020г. правоотношението било прекратено поради закриване на част от предприятието. Управител му бил А.К., едноличен собственик на капитала била „Първа инвестиционна банка”АД На 23.04.2020г. с цел оптимизиране на числен състав и намаляване на разходи било взето решение от УС на банката и решение на управителя на ответника за изменение на длъжностното разписание и на организационната структура на управление на ответника като се закрие отдел „Финансово-счетоводен” в направление „Административна дейност” и се закрият длъжностите в него – 1 щатна бр. за главен счетоводител и 2 щатни бр. за счетоводители, от последните две заета била само една към процесното уволнение. Дейността на този отдел била възложена на външен счетоводител по договор от 11.05.2020г. Твърденията за лично отношение на управителя към ищеца било ирелевантно. Фактурите били подписвани от управителя му , за което имал права. Основното задължение на ищцата било да издава фактури – по 4-5 на ден, което не било уплътняване на работно време и пълна натовареност, като съществуването на цял отдел било необосновано. Счетоводната програма била собственост на дружеството и то можело да създава организация за ползването ѝ, издаването на фактури можело да се издава от „фактурист”. Решението за съкращаване на щата било взето от компетентен орган.

Направил е **евентуално възражение за прихващане** срещу осъдителния иск със сумата от общо **5697,37лв. нетно /брутно от 653534лв. /**,представляващи платено обезщетение за неспазен срок на предизвестие по чл. 220, ал.1 от КТ в размер на 2334,05лв. ; с платено обезщетение за неизползван платен годишен отпуск по чл. 224 от КТ в размер на 1867,24лв. и с платено обезщетение по чл. 222 от КТ за период от 1 месец в размер на 2334,05лв. Претендирал е разноски. Оспорил е поради прекомерност претенцията на ищеца за разноски.

Съгласно записванията по публичния Търговски регистър и приетия по делото учредителен акт, договор от 2018г., към май 2020г. управител на ответника е А.К., едноличен собственик на капитала е „Първа инвестиционна банка“АД, предмет на дейността на ответника е **придобиване** на имуществени права, върху които едноличния собственик на капитала – Първа инвестиционна банка”АД, е имал обезпечителни права като кредитна институция; **управление** на тези имуществени права и последващото им **прехвърляне**; всякаква друга дейност, незабранена от закона, включително **проучване и оценка** на недвижими И., **управление** на недвижими И., **комисионни и консултантски** услуги.

Приета е трудова книжка на ищеца, констатации по оригинала на която е извършено от СРС в о.с.з. от 29.01.2021г. , съгласно която ищцата е работела по трудово правоотношение с ответника, същото е било прекратено през 2018г., но е било отменено от съда и ищцата е била възстановена на заеманата преди уволнението длъжност „счетоводител, явила се е да заеме длъжността и е била назначена, като това правоотношение е прекратено на 05.05.2020г. , след това няма записвания за последващи трудови правоотношения на ищеца.

По делото са приети са неоспорени от страните , носещи подпис положен за тях, трудов договор № 122/29.03.2016г., допълнителни споразумения от 13.08.2018г., длъжностна характеристика, влязло в сила съдебно решение по дело № 81412/2018г. на СРС, съгласно които ищцата е работела при ответника по договор за неопределен срок на длъжността „счетоводител” във Финансово-счетоводен отдел” , направление „Административна дейност” , това правоотношение е било прекратено едностранно от работодателя на 13.11.2018г. , уволнението е било отменено от съда и ищцата е била

възстановена на заеманата длъжност, основните задължения по длъжностна характеристика, носеща подпис за ищеца с дата 16.07.2018г., са били да извършва всички дейности, свързани с обработка на финансово-счетоводни документи по сметки, за която отговаря; осчетоводява първични и вторични счетоводни документи, изготвя месечни отчети по ЗДДС; въвежда и разпределя постъпили плащания; изготвя справки, издава фактури и други счетоводни документи; систематизира и организира счетоводна документация; изготвя платежни документи; комуникира с клиенти и проверяващи органи; осчетоводява валутни и левови банкови сметки; осчетоводява банкови документи, разходи, регистрира хронологично счетоводни операции, анализира и предлага усъвършенстване на счетоводни операции, следи срокове за разплащания; следи за правилното издаване и верността на получените фактури, изготвя оборотни ведомости, извлечения от аналитични сметки, участва при изготвяне на баланси; участва в комисии по инвентаризация и проверки, осигурява необходима информация за ангажиране на имуществена отговорност на работници; осчетоводява вноски по ДОО, здравно осигуряване, данък общ доход и данък към общините.

По делото е приет неоспорен от страните фиш за заплати съгласно което за април 2020г. начислено на ищеца брутно трудово възнаграждение от ответника е в размер на 2334,05лв.

Приета е фактура № 5000000244/ 02.05.2020г., издадена от ответника на ЗСК-С."ЕАД сочеща за съставител Е.М., за която е положен подпис.

Приети са предизвестие № 156 от 04.05.2020г. и Заповед № 157/04.05.2020г., носещи подпис за А.К. като управител на АМС И." ЕООД и автор на тези документи, съгласно които трудовото правоотношение между страните е прекратено считано от деня следващ връчването на документите едностранно от работодателя с посочено основание **чл. 328, ал. 1, т. 2, пр. 1 от КТ – „закриване на част от предприятието”**. В предизвестията и в заповедта е посочено, че се закрива отдел „Финансово-счетоводен” в направление „Административна дейност” по утвърдени организационна структура на управление и длъжностно разписание в сила от 01.05.2020г., като в предизвестията е посочено, че същите са утвърдени със Заповед № РД-0239/23.04.2020г. На лицевата страна на тези документи срещу текст „дата на връчване..” да изписани имената на ищеца Е.М. и дата 04.05.2020г.,

като е положен подпис за нея.

Приети са Заповед РД-02-42/04.05.2020г-, приемо-предавателен протокол, съгласно които на 04.05.2020г. ответникът е назначил комисия, която да приеме документи от ищеца и на 04.05.2020г. ищцата му е предала печат на фирмата, компютърна конфигурация с налична информация, 15 бр. класьори с фактури за продажба, 1 бр. класьор с договори; 14 фактури от 02.05.2020г.; класьор документи за разход на гориво за 2020г. , класьор с мемориални ордери от 2020г.; папки с разходи за пропан-бутан и кислород-3бр.; папки с наличност на цветен скраб, сметка 304-3бр; папка с наличност на черен скраб см. 304 – 1 бр.; папка с цени на черен скраб-1бр; 28бр. оригинални фактури, неполучени от клиенти; 2 бр. неосчетоводени искания; протокол за предадена минерална вода неосчетоводен – 1 бр.; тетрадка с документи за разход на кислород-1бр. неосчетоводен; протоколи за ползване на пречиствателни станции за битово - фекални води – 7 бр. неосчетоводени; 25 бр. папки с кантарни бележки за извозен бетон .

Приети са препис.извлечение от протокол от 11.02.2020г. на Управителен съвет на ПИБ”АД, протокол от 11.02.2020г. на управителя на АМС И.”ЕООД, Заповед от 11.02.2020г. на изпълнителни директори на ПИБ”АД, длъжностно разписание считано от 11.02.2020г., съгласно които е утвърдено длъжностно разписание и организационна структура на АМС И.”ЕООД считано от 11.02.2020г., като е открита нова щатна бройка за юрисконсулт. В длъжностното разписание, организационна структура е посочено, че в дружеството има управител, на когото е подчинен оперативен директор , в йерархия под тях има няколко направления, като три от тях са подчинени директно на управителя, а останалиге три са подчинени и на оперативния директор, направленията са, както следва : отдел Правен”, направление „Административна дейност“ ; направление „Административна дейност-отдел търговци”;; направление „Административна дейност-отдел Финансово счетоводен” с 1 бр. главен счетоводител и 2 щатни бройки за счетоводител; направление „Административна дейност-отдел Човешки ресурси; направление „Административна дейност-отдел Телекомуникации; направление „Административна дейност-отдел „Превантивни мерки и безопасност на труда”; направление „Административна дейност-отдел Опазване на околна среда; направление „Преработване на метални отпадъци” с няколко отдела – за цветни, за черни метални отпадъци; направление

„Управление и реализация на активи” със звено складово стопанство; направление „Железопътен транспорт” ; направление „Механизация и транспорт”; в който има отчетник за горива; направление „Главен енергетик” с няколко отдела.

Приет е препис-извлечение от протокол от 23.04.2020г. на **Управителния съвет на Първа инвестиционна банка**”АД съгласно което по предложение на А.К. като управител на АМС И.”ЕООД е взето решение считано от 01.05.2020г. в направление Административна дейност” да се закрие отдел „Финансово –счетоводен” и щатни бройки в него за главен счетоводител и 2-те щатни бройки за счетоводител; в отдел „Преработка на черни метални отпадъци” да се закрият 2 щатни бройки - една за приемчик и една за отговорник технически газове; в отдел Складово стопанство да се закрие щатна бройка за кранист; в направление „Главен енергетик” да се закрие щатна бройка за длъжността енергетик , 2 бр. за електромонтьор и една бройка за енергетик диспечер.

Приет е протокол от 23.04.2020г. съгласно който А.К., като управител на АМС И.”ЕООД е **предложила** в направление Административна дейност” да се закрие отдел „Финансово –счетоводен” и щатни бройки в него за главен счетоводител и 2-те щатни бройки за счетоводител; в отдел „Преработка на черни метални отпадъци” да се закрият 2 щатни бройки - една за приемчик и една за отговорник технически газове; в отдел Складово стопанство да се закрие щатна бройка за кранист; в направление „Главен енергетик” да се закрие щатна бройка за длъжността енергетик , 2 бр. за електромонтьор и една бройка за енергетик диспечер.

Приета е Заповед № РД-**02-39**/23.04.2020г. на **главен изпълнителен директор и на изпълнителен директор на ПИБ**”АД, с който са утвърдили считано от 01.05.2020г. предложение за организационна структура на АМС „И.”ЕООД по решение на УС на ПИБ”АД от 23.04.2020г.

Прието е длъжностно разписание на АМС И.”ЕООД, организационна структура, утвърдени от на главен изпълнителен директор и на изпълнителен директор на ПИБ”АД, съгласно което в направление „Административна дейност” няма отдел „Финансово счетоводен” и длъжности главен счетоводител и счетоводители.

Приет е договор от 11.05.2020г., носещи подписи за страните по него,

съгласно който АМС И."ЕООД е възложило на Д.Б. Д. срещу месечно възнаграждение от 500лв. да извършва писмени и устни счетоводно-консултантски услуги, обезпечаващи функционирането на дружеството съгласно българското счетоводно и данъчно законодателство., като съгласно чл. 5 от договора следва да организира и поддържа счетоводството, извършва своевременно счетоводни записвания, води синтетични и аналитични регистри и осигурява връзка между тях; представя пред възложителя отчет, помени в парични потоци и собствен капитал, изготвя и подава документи, справки и декларации.

Приети са неподписани документи, озаглавени „обработка на масови плащания” за периода юли 2020г.

Приета е справка за начислени и платени на ищеца обезщетения, съгласно които ответникът ѝ е платил брутна сума от 6535,34лв., нетна сума от 5697,37лв. представляващи платено обезщетение за неспазен срок на предизвестие по чл. 220, ал.1 от КТ в размер на **брутно 2334,05лв.** ; с платено обезщетение за неизползван платен годишен отпуск по чл. 224 от КТ в размер на **брутно 1867,24лв.** и с платено обезщетение по чл. 222 от КТ за период от 1 месец в размер на **брутно 2334,05лв.**

Приет е договор за управление, носещ подпис на страните по него съгласно който на 03.01.2018г. АМС Ивоти"ЕООД е възложило на А.К. да управлява и представлява дружеството, предлага за утвърждаване на едноличния собственик на капитала щатно разписание , управленски структури на дружеството.

Прието е заявление от 14.05.2020г. от управителя на ответника до НАП за подаване на документи по електронен път.

Приет е неоспорен от страните договор от 04.01.2016г. съгласно който АМС И. „ЕООД е възложило на С.С."ООД дистанционно инженерингово абонаментно обслужване по функционирането на програмния продукт S-Office срещу възнаграждение.

Приети са 17 бр. фактури издадени за периода от май 2020г. до септември 2021г. от С.С."ООД на ответника , носещи подпис за ответника, за суми като възнаграждение месечно по договор за абонаментна поддръжка.

С приети по делото неоспорени от страните заключения по съдебно-

графическата експертиза вещото лице след проверка на документи по делото и при ищеца, масиви по БДС и сравнителен материал е посочило, че издадените в периода от 05.05.2020г. до 31.07.2020г от ответника справки за наличности на цветен скрап от 31.05; 31.06; 31.07.2020г., за получен, обработен , нарязан и експедиран скрап за периода май-юли 2020г., искания за отпускане на материални ценности № 76 и № 77 от 18.06.2020г., № 82 от 24.06.2020г., № 103/22.07.2020г, кантарни бележки от 07.0.2020г., от 19.06.2020г., от 03.07.2020г.-2бр. , справки за получена електроенергия за юни и юли 2020г., рекапитулация труд М и А за юли 2020г.; приложение към фактура от 10.06.2020г. и към фактура от 21.07.2020г. по договор за наем на техника с ПИБ”АД, справки към фактури за абонаментно обслужване за периода 15.06.2020г. до 14.07.2020г.; за периода 14.04.2020г.-13.052020г.; за периода от 25.04.2020г. до 24.05.2020г.; справка за механизирани услуги през юли 2020г. ; складова разписка за приемане предаване на ценности № 5/24.06.2020г.; искани за отпускане на материални ценности от 31.05.2020г. газ-пропан бутан; искани за отпускане на материални ценности от30.06.2020г. кислород; искани за отпускане на материални ценности от31.07.2020г. кислород; разделителен протокол за бетонови фракции от 11.05.2020г. и от 29.06.2020г. не носят подпис, положен за Ю. Г. , в част от тези документи има положен подписи в графа изготвил, в други няма положен подпис. Вещото лице в заключението от 09.11.2021г. е посочило, че в описите за изписани масла по искания от юли и юни 2020г. ; отчети за разход на гориво за май, юни, юли 2020г., за изготвил подпис е положила Ю. Г..

Приети са сертификат, диплома , трудова книжка, служебна книжка съгласно които Г.Х.А. има сертификат за вътрешен одитор в публичния сектор, , изпит за което е издържал през 2007г., завършил е висше икономическо образование в специалност „публична администрация” в Стопанска академия „А.Ценов” гр. Свищов, като е работил като счетоводител , финансов ревизор.

Прието е основно и допълнително заключение по съдебно-счетоводна експертиза, изготвено от вещото лице Г.А., с което вещото лице след запознаване с документи по делото и проверки при ответника е посочило, че в периода след 05.05.2020г. издаваните на хартиен носител и в счетоводна програма фактури за продажби са подписани от управителя А.К. , за май

2020г. на бланките и в софтуера е посочено, че са съставени от главен счетоводител, но е положен подпис от управителя, счетоводство е извършвано от Д.Д. по договор от 11.05.2020г., от 01.06.2020г. за съставил във фактурите подписва управителя , а за главен счетоводител подписвала Д.Д.. Справките на хартиен носител за наличности на черен скрап и цветен скраб след 05.05.2020г. не сочели лицето, което ги е изготвило, в разпечатан формуляр не носели подпис. След 05.05.2020г. справки на хартиен носител за разходи за кислород, пропан бутан, газ се изготвяли от служители по звена за май-август 2020г. като такъв бил посочен Л.Георгиев, и бил положен подпис за него. Мемориалните ордери в счетоводната програма след 05.05.2020г. се генерирани директно от софтуера и разпечатките се прилагали в счетоводна папка „Мемориални ордери” В документа „искане” след май 2020г. подпис за главен счетоводител полагала Д.Д.. Декларациите по ЗДДС до НАП се изготвяли от Д.Д., но се подавали от управителя, нямало платежни документи, които да са изготвени от Д.Д.. Управителят на дружеството съставял платежни документи и нареждал плащания. За извършени конкретни проверки от Д.Д. нямало документи за процесния период. По договора от 11.05.2020г. на Д.Д. били платени възнаграждения в периода юли – декември 2020г. Посочило е, че Д.Д. не участвала в текущото осчетоводяване, то тя упражнявала контрол върху осчетоводяването , в извършването на осчетоводяването се включвало текущ контрол, нямало доказателства че Д.Д. го е извършвала. Д.Д. и управителя на ответника контактували по електронна поща и по нея си разменяли справки-декларации, декларации и други.

Разпитана по делото *св. Ю. Г.* е посочила, че работи при ответника от 2016г. като счетоводител до 2020г. след това била на длъжността „отчетник п горивата” , не била извършвала счетоводно-оперативна дейност, след напускането на ищцата свидетелят не била ползвала счетоводната програма. Не била работила директно с Д.Д. и не знаела тя откога е започнала да работи в дружеството. Посочила е, че предава на счетоводството отчетите за горивата, фактурите за доставка на горива и на резервни части – предавала ги на госпожа Крушкова , която организираща работата. Тези фактури ги били изготвили доставчиците.

Разпитана по делото *св. Д.Д.* е посочила, че през пролетта на 2020г.

склучила с ответника договор за пълно счетоводно обслужване, контрола си го извършвал управителя на ответника. Работата ѝ била да осчетоводява , да изготвя различни справки, да дава консултации. Обработвала първичните счетоводни документи, изготвяла справки и декларации, ДДС декларации, подавала данни към статистика. Справките били различни , текущи, например как се движи дружеството, ще внася или ще възстановява ДДС, какво ще се случва-оперативна работа. Тя не издавала фактури, това не било счетоводна работа, всеки средно грамотен човек можел да напише фактура. Това го правел управителят. Работата не била много и не ходела всеки ден във фирмата, разходните фактури се осчетоводявали всеки ден. Фактурите следвало да се въведе в счетоводната фактура, тогава излизала справка – декларация по ЗДДС. Дневникът на продажбите бил част от справката-декларация. Дневникът на продажбите и дневникът на покупките ги съставял свидетелят, те били справката-декларация. Фактурите били написани, свидетелят ги вземал и ги качвал в програмата и ги обработвал-дебит, кредит, сума и т.н. , използвайки програмата. При тази обработка ги проверявала дали има някаква грешка в частта за продажбите. В програмата влизала със свое име и парола. Фактурите ги сътавл управителят. Заплатите ги осчетоводявал свидетелят, това било нужно за да се направи годишния баланс.

С оглед на така установената фактическа обстановка,съдът приема от правна страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 269 от ГПК въззивния съд се произнася служебно по валидността на решението а по допустимостта му – в обжалваната част. По останалите въпроси въззивния съд е ограничен от посоченото в жалбата.

В конкретния случай постановеното по делото решение е валидно и в обжалваната част е допустимо.

По правилността на решението в обжалваната му част:

По иска с правно основание чл. 344, ал.1, т.1 от КТ:

Разпоредбите на чл.328, ал.1 от КТ уреждат редица изчерпателно изброени отделни безвиновни основания за едностранно прекратяване на трудовото правоотношение от работодателя, като на съдебен контрол подлежат обстоятелствата дали заповедта е издадена от лице с работодателска власт към момента на прекратяване на правоотношението, дали са били

налице онези факти, които са изложени като мотиви на прекратителната за правоотношението заповед, дали е дадена правилна правна квалификация на тези обстоятелства и дали те са посочени в съответната хипотеза на чл. 328, ал.1 от КТ . В това производство съдът се ръководи само от изложените в уволнителната заповед факти и само за тяхното наличие е проверката му. Уволнителната заповед следва да е мотивирана, като посочената от работодателя правна квалификация на уволнителното основание следва да съответства на изложените фактически основания за уволнението. Обратното би нарушило равнопоставеността между страните, защото работникът/служителят няма да знае как да организира защитата си срещу уволнението. Достатъчно е работодателят да е посочил правна квалификация на конкретното основание като цифрово обозначение на разпоредбата, независимо, че съответната разпоредба на чл.328, ал.1 от КТ съдържа няколко отделни основания, ако в хода на производството се установи, че работодателят е провел сериозна подготовка, за да извърши уволнението, като е уведомил работника за конкретните причини, поради които прекратява правоотношението с него. И в тези случаи следва да е дадена правна квалификация на уволнителното основание, съответстваща на фактическите основания за уволнение, изложени в прекратителния акт.

При прекратяване на трудово правоотношение едностранно от работодателя, съдът преди да премине към изследване на въпроса дали работодателят е бил длъжен и ако е бил - дали е извършил подбор, следва да прецени, дали към момента на прекратяване на правоотношението е било налице използваното от работодателя основание за уволнение, тоест дали е било реално извършено по решение на компетентно лице и дали уволнението е извършено от лице с работодателска компетентност.

В конкретния случай по делото се установи от приетите по делото и неоспорени от страните писмени доказателства, че между страните е съществувало валидно трудово правоотношение за неопределен срок, съгласно което ищецът е назначен да изпълнява длъжността „ **счетоводител**” направление „Административна дейност - отдел „Финансово счетоводен”, правоотношението е прекратено едностранно от работодателя считано от 05.05.2020г. с връчени на 04.05.2020г. работника предизвестие и заповед за уволнение от 04.05.2020г., подписани от управителя на ответника, сочещи основание за прекратяване на договора чл. **328, ал.1, т.2 , пр.1 от КТ** –

закриване на част от предприятието.

Доколкото уволнителната заповед е подписана от управител на ответника то съдът приема, че процесните предизвестие и уволнителна заповед са издадени от лице със съответна работодателска компетентност.

Съдът приема, че уволнението е извършено с мотивиран акт за работодателя. Приетите по делото предизвестие за прекратяване на правоотношението и заповед за прекратяване на правоотношението сочат конкретно уволнително основание - закриване на част от предприятието, сочат и правна норма, съответстваща на това уволнително основание - чл. 328, ал.1, т.2 пр.1 от КТ, както и достатъчно факти, които да позволят организирането на защитата на служителя. Действително заповедта за уволнение не сочи решението за закриване на част от предприятието, но предизвестията за прекратяването на правоотношението сочи Заповед № РД-02-39/23.04.2020г., което е достатъчно, за да се приеме, че заповедта е мотивирана. **Ирелевантни са причините, поради които се закриването на част от предприятието** - те са въпрос на преценка по целесъобразност на работодателя., която не подлежи на съдебен контрол.

Съдът приема, че по делото е установено че при ответника основните трудови функции на длъжностите , осъществяващи счетоводството на дружеството са престанали да бъдат съдържание на отделна длъжност по новото длъжностно разписание и организационна структура, считано от 01.05.2020г. Приетите по делото длъжности разписания и организационна структура установяват, че счетоводни функции са имали само длъжностите в отдел „Финансово-счетоводен” и всички от тях са престанали да съществуват в разписанието считано от 01.05.2020г., не са създадени нови длъжности с това разписание, които да осъществяват такива функции, не се установява и трудовите функции да са разпределени на други длъжности. Установява се от прието по делото заключение по съдебно-счетоводната експертиза, което съдът кредитира като вярно и задълбочено, неопровергано от останалите събрани доказателства по делото, че счетоводството на ответника след уволнението на ищеца е извършвано от Д.Д. по граждански договор от 11.05.2020г. Неоснователни са оплакванията на въззивника срещу правилността на това заключение. Приетите по делото дипломи, сертификат, трудова книжка установяват, че вещото лице притежава необходимите

специални знания и опит, за да отговори на поставени задачи. Вещото лице е проверило документи по делото, тези при ответника, както и счетоводната му програма, кореспонденция с НАП и подадени декларации. Изводите на вещото лице са обосновани и няма основание да не се кредитират, защото не са опровергани от останалите събрани по делото доказателства. Изводите на вещото лице са подкрепени от събраните гласни доказателства, които макар и дадени от служител на ответника и от изпълнител по договор с ответника, съдът приема че следва да се кредитират като неопровергани от останалите доказателства по делото, логични и последователни, резултат от личните впечатления на свидетелите. Свидетелят Г. е посочила, че работи при ответника като „отчетник горива“, не е съставяла фактури, издадените фактури от доставчиците такива ги предавала на управителя, не извършвала оперативно счетоводна дейност. Свидетелят Д. е заявила от пролетта на 2020г. извършва счетоводното обслужване на ответника по граждански договор, не издава фактури, те били издавани от управителя на ответника, платежните документи също били издавани от управителя, но свидетелят Д. осчетоводявала всички счетоводни документи, като въвеждала данните в счетоводната програма, изготвяла справките-декларации и текущи справки, отчети и баланс. Неоснователно е оспорването на въззивника на договора от 11.05.2020г. Верността на датата и на съдържанието му се установяват от посочените по-горе доказателства. Вещото лице и свидетелите са посочили, че след уволнението на ищеца на 05.05.2020г. осчетоводяването на документи, декларации и справки са изготвяни от Д.Д., самите фактури били подписвани и съставяни от управителя на ответника, който подписвал и декларации за НАП. Твърденията на ищеца, че документи и справки били изготвяни от Ю. Г. не са доказани по делото. Приетото по делото заключение по съдебно-графическата експертиза, което съдът кредитира изцяло като вярно и задълбочено, неопровергано от останалите събрани по делото доказателства установяват, че тя след 05.05.2020г. е подписвала само описите за изписани масла по искания от юли и юни 2020г. отчети за разход на гориво за май, юни, юли 2020г., но не и справки или други документи. Доколкото не се спори, че Ю. Г. е била към този момент на длъжност „отчетник горива“, то съдът приема, че съставянето на тези документи е било с оглед на заеманата от Ю. Г. длъжност, което не може да обоснове извод, че е извършвала счетоводна дейност. Установеното по делото от свидетелските

показания, че фактурите, издавани от ответника, са подписвани от управителя му и са съставени от него, не може да обоснове обратен извод. Това е така защото тази дейност не представлява съществената счетоводна дейност, това дори не обхваща основната част от задълженията на ищеца по длъжностна характеристика. Ползването на счетоводната програма след процесното уволнение не може да обоснове извод, че счетоводството е осъществявано от заети при ответника лица по трудов договор. Събраните гласни доказателства, а и заключението по установяват, че тази програма е ползвана от наетия външен счетоводител – Д., а не от работещи по трудов договор при ответника. При така възприето съдът приема за установено обстоятелство, че трудови функции на длъжностите, осъществяващи счетоводството на дружеството, след уволнението на ищеца са престанали да бъдат съдържание на отделна длъжност по новото длъжностно разписание или да са разпределени като трудови функции на други длъжности, заети при ответника по трудово правоотношение.

Спорен въпрос по делото е дали решението за закриване на част от предприятието е взето от **компетентен орган**. За да е налице валидно закриване на част от предприятието решението за същото следва да е взето от лицето с **управителна и представителна** власт по отношение на работодателя. Релевантен е фактът на взетото решение за закриване на част от предприятието и от този момент възниква правото за прекратяване на правоотношението с работник/служител на основание на съкращаване на щат. При оспорване на закриване на част от предприятието в тежест на работодателя е да докаже, че има валиден акт на работодателя за същото. Отразяването на вече изявената воля в щатното разписание е техническа дейност по отразяване на вече взетото решение, тоест то има само декларативно, но не и правопораждащо действие. Решението за закриване на част от предприятието е гражданско-правно изявление, което е насочено към работещите в дружеството. То е адресирано към работещите в дружеството, като и до съответните служители, които следва да предприемат действия в изпълнение на взетото решение. Решението за закриване на част от предприятието не е формален акт, за него законът не е поставил изискване за специална форма за действителност или за доказване. Това решение може да се съдържа в акта за одобряване на новото щатно разписание, в уведомление до държавен орган, в акта за назначаване на комисия по подбор и други.

Промяната е от компетентност на работодателя. В хипотези, в които работодател е търговско дружество, компетентен да извърши промяна в щатното разписание е **представляващият работодателя**, тоест този, който сключва, изменя, прекратява трудовото правоотношение. Това е така, защото в изключителните правомощия на представляващия е да взема всички решения, свързани с осъществяването на трудовите правоотношения и за работещите в дружеството той е представителят на работодателя. Решенията на другите органи на дружеството дори и да имат значение за трудовите правоотношения, влияят върху тези правоотношения само косвено – опосредено чрез действията на представляващия дружеството. Съответствието на решението на представляващия дружеството с решенията на органи на дружеството е ирелевантно за валидността на сключването, изменението, прекратяването на правоотношението. То има значение само в отношенията между представляващия и дружеството, като може да доведе до ангажиране отговорността на представляващия. При иск по чл. 344, ал.1, т.1 от КТ съдът може да преценява само действията на представляващия дружеството, съответно на лицата, на които той е възложил да го подпомагат. Валидността на решенията на други органи на дружеството е без значение за законността на уволнението. (В този смисъл Решение № 121/08.08.2016г. по гр.№ 5289/2015г. на ВКС, IV-то Г.О.; Решение № 255/24.09.2013г. по гр.д.№ 1344/2012г. на ВКС, IV-то Г.О.; Решение № 343/28.12.2012г. по гр.д.№ 748/2011г. на ВКс, IV-то Г.О.;).

Съдът приема за установено по делото, че към момента на прекратяване на процесното правоотношение е било взето решение от едноличния собственик на капитала на ответника за закриване на финансово-счетоводния отдел при ответника. Това се установява от приетите по делото неоспорени от страните протоколи на УС на ПИБ“АД от 23.04.2020г., утвърдени длъжностни разписания считано от 01.05.2020г. и това преди него – от 11.02.2020г., Заповед № РД-02-39/23.04.2020г., посочена в предизвестието за прекратяване на процесното правоотношение. Същевременно по делото не е установено такова решение да е взето от лицето с **управителна и представителна** власт по отношение на работодателя към процесното уволнение. В случая работодателят е ЕООД и едноличен собственик на капитала му е „Първа инвестиционна банка”АД, който съгласно чл. 147 от ТЗ решава въпросите от компетентността на Общото събрание на дружеството.

Такива не са въпросите по управлението на дружеството, част от което е закриването на част от предприятието. Този едноличен собственик на капитала би могъл да управлява и представлява дружеството, ако не е определил управител за същото – аргумент от чл. 147, ал.1 от ТЗ. В случая се установява по делото от записванията по Търговския регистър и събраните писмени доказателства, че ответникът е имал управител, избран от едноличния собственик на капитала, който е бил вписан в Търговския Регистър, този управител е сключил за ответника трудовия договор с ищеца и допълнителните споразумения към него. При така установеното съдът приема, че решението за закриване на част от предприятието е следвало да вземе от управителя на дружеството. Няма пречка това решение да се вземе в изпълнение на взето решение за същото от едноличния собственик на капитала, защото управителят управлява съобразно решенията на Общото събрание. Това условие може да се уговори и в договора между дружеството и управителя, както е направено в случая съгласно приетия по делото договор за управление от 03.01.2018г. Клаузи на договора за управление в тази им част обаче не са противопоставими на лицата, с които дружеството има гражданско-правни отношения, защото законът не допуска такова ограничение на правомощията на управителя да се реши от едноличния собственик на капитала по начин, противопоставим на III-ти лица. При така възприето съдът приема, че релевантно за законността на уволнението в случая е дали има взето от управителя на дружеството решение за закриване на част от предприятието. Съдът приема, че по делото не е установено управителят на дружеството да е взел решение за закриване на част от предприятието преди достигане до ищеца на изявлението му за прекратяване на правоотношението. Приетите по делото протоколи, решения, заповед, длъжностни разписания и организационна структура са утвърдени от едноличния собственик на капитала, но не са утвърдени от управителя на дружеството. Единствено заповед № РД-02-42/04.-5.2020г. е подписана от управителя на дружеството, но тя не съдържа решение за закриване на финансово-счетоводния отдел, поради което и не е от естество да установи, че такова е взето от управителя. При така установено и по съображения изложени по-горе съдът приема, че по делото не е установено решението за закриване на част от предприятието да е взето от компетентен орган, поради което процесното уволнение е незаконно.

Съдът приема че процесното уволнение е незаконно и поради неустановяване по делото, че закриването на финансово счетоводния отдел е **закриване на част от предприятието** по смисъла на чл. 328, ал.1, т.2 пр. 2 от КТ доказателствена тежест за което носи ответника. Закриване на част от предприятието по смисъла на чл. 328, ал.1, т. 2 пр. 1 от КТ е налице при преустановяване на дейността на определено организационно обособено звено от предприятието, което няма признаците на работодател по § 1 т. 1 от Допълнителните разпоредби на Кодекса на труда. Същественото е закриваното звено да е било **обособено в състава на предприятието и в неговата структура с относителна самостоятелност** - да е обособена и относително **самостоятелна организационна единица** в цялостната структура на предприятието /негово поделение, клон, цех, отдел, сектор и пр./ **с относително самостоятелно ръководство в управленската йерархия** /ръководител на поделението или клона, началник на цеха, отдела или сектора и пр./ Самостоятелния източник на приходи и /или самостоятелна сметка, осъществяването на определена част от общата дейност на предприятието или пък осъществява цялостната му дейност на територията на дадено населено място, община, област са второстепенни белези, които не е задължително да са налице, но наличието им обоснова извод за такава самостоятелност. Възможно е спецификите на организация на работа и на управление, съчетани със специфичен предмет на дейност и начинът на финансиране, а понякога и специфичните местни условия в съответния териториален регион, да обусловят специфики и на самите трудови функции на работниците и служителите, работещи в съответното обособено структурно звено, в сравнение с трудовите функции на работниците и служителите в другите структурни звена на предприятието на същия работодател, дори когато техните длъжности са с еднакви или близки наименования. Със закриването на съответната част от предприятието **отпада необходимостта от осъществяване на съответната дейност**, което налага прекратяването на трудовите договори на работниците и служителите, заети в осъществяването на закритата част от дейността./В този смисъл Тълкувателно решение № 5/26.10.2021г. по тълкувателно дело № 5/2018г на ОСГК на ВКС/. Съдът приема, че по делото не е установено финансово - счетоводния отдел на ответника да е бил обособено в състава на предприятието и в неговата структура звено с относителна самостоятелност. Това е така, защото не е

установено този отдел да е имал **самостоятелно ръководство в управленската йерархия**. Приетите по делото организационна структура на управление и длъжностни разписания установяват, че при ответника управител, който е на граждански договор, непосредствено след него в йерархията има оперативен директор, на който са подчинени няколко направления, на управителя директно са подчинени други няколко направления, едно от тях е „Административно направление“, в което направление има 7 отдела и един от тези отдели е Финансово-счетоводния“, в който има главен счетоводител и счетоводител. Така събраните доказателства не установяват, че финансово-счетоводния отдел е имал самостоятелно ръководство в управленска йерархия. Действително, в длъжностната характеристика на ищеца е посочено, че длъжността счетоводител е подчинена на длъжността „главен счетоводител“. Това обаче не установява, че този главен счетоводител е бил самостоятелен ръководител в управленската йерархия на ответника. Длъжностна характеристика на главния счетоводител по делото не е представена от ответника, не са представени други доказателства, които да обосноват извод, че главния счетоводител има статут на ръководител на отдел, че е относително самостоятелен в управленската йерархията на ответника, поради което и недоказано по делото е самостоятелното ръководство на финансово-счетоводния отдел при ответника. С оглед гореизложеното съдът приема, че процесното уволнение е незаконни. Доводите на въззивника, че основен предмет на дейността му била свързана с бившия завод Кремиковци не се установява по делото, записванията по търговския регистър сочат придобиване управление, оценка на имущество и недвижими И., а не на завод на Кремиковци,

При така възприето решението на СРС по иска по чл. 344, ал.1, т.1 от КТ следва да се отмени и да се постанови друго, с което иска по чл. 344, ал.1, т.1 от КТ следва да се уважи.

По исковете с правно основание чл.344, ал.1, т. 2 и т. 3 вр. с чл.225, ал.1 от КТ и чл.86 от ЗЗД:

С оглед изхода на делото по иска по чл. 344, ал.1, т.1 от КТ, установеното по делото трудово правоотношение между страните за неопределен срок, начислено брутно трудово възнаграждение на ищеца за последния пълн

отработен месец при ответника в размер на 2334,05лв., оставане без работа на ищеца след уволнението за 6 месеца, то основателен е иска за възстановяване на заеманата преди уволнението длъжност, доказано е и възникнало на валидно вземане на ищеца към ответника за плащане на обезщетение за оставане без работа поради незаконното уволнение в размер на **14 004,30лв.**

По евентуалното възражение за прихващане на ответника със сумата от 653534лв.:

По делото е установено, че ответникът е начислил и платил на ищеца обезщетение за неспазен срок на предизвестие по чл. 220, ал.1 от КТ в брутен размер от 2334,05лв. ; обезщетение за неизползван платен годишен отпуск по чл. 224 от КТ в брутен размер на 1867,24лв. и обезщетение по чл. 222 от КТ за период от 1 месец в брутен размер на 2334,05лв. Признание за плащането на тези суми е направено от ищеца в последното проведено пред СРС съдебно заседание.

Основателно е евентуалното възражение на ответника за прихващане с изплатеното обезщетение за неспазен срок на предизвестие по чл. 220, ал.1 от КТ в размер на 2334,05лв. и с платено обезщетение по чл. 222 от КТ за период от 1 месец в размер на 2334,05лв. Отмяната на уволнението води до отпадане на основанието за плащане на тези обезщетения защото дължимостта им е обвързана със законността на уволнението. При така възприето и с оглед изхода на делото по иска по чл. 344, ал.1,т.1 от КТ, платените суми като обезщетения по чл. 222, ал.1 и чл. 220 от КТ следва да се върнат.

Евентуалното възражение на ответника за **прихващане с изплатено обезщетение по чл. 224, ал.1 от КТ е неоснователно.** Това е така, защото основанието за изплащане на това обезщетение не предпоставя връщането му при отмяна на незаконното уволнение и възстановяване на трудовото правоотношение между страните. Двете обезщетения не обезщетяват едни и същи вреди, поради което отмяната на уволнението не се отразява на платеното обезщетение за неизползван платен годишен отпуск. При евентуално завръщане на работа работникът или служителят вече не може да претендира реалното ползване на отпуска, за който е платено това обезщетение.

При така възприето съдът приема, че искът по чл. 225, ал.1 от КТ е

основателен до размера **от 9336,20лв. брутно** и за тази сума иск следва да се уважи, като се присъди и лихва върху тази сума от подаване на исковата молба.

С оглед гореизложеното решението на СРС по исковете по чл. 344, ал.1, т.2 и т. 3 от КТ за сумата от 9336,20лв. следва да се отмени и исковете следва да се уважат в тази има част. Решението в частта за горница над 9335.6,20лв. независимо че иск за тази горница следва да се отхвърли. Това е така, защото тази горница съдът прие, че е погасена чрез прихващане и това е причината да се отхвърли иска, а не посоченото от СРС невъзникване на вземането, а и отделно, решението на СРС , в което е оставено без разглеждане възражение за прихващане следва да се отмени.

По отговорността за разноски :

С оглед изхода на делото съдът приема, че разноските по делото следва да се поставят в тежест на страните съобразно уважената част от исковете, като разноските за възнаграждение за адвокат на страните следва да се присъди с оглед на изхода на делото и на уговорения и платен от тях хонорар. Възраженията на страните за прекомерност на адвокатския хонорар на насрещната страна са неоснователни. В случая делото се отличава както с фактическа, така и с правна сложност пред всяка инстанция, събрани са множество доказателства както пред СРС, така и пред СГС, няма безспорни обстоятелства, свързани с уволнението. Тази сложност обосновава извод, че уговореното и платено от страните възнаграждение за адвокат, не следва да се намалява, защото съответства на сложността на делото. Така за производство пред СРС и СГС ищецът има право на разноски за адвокат от по 400,02лв. за всяка инстанция. Ответникът за производство пред СГС има право на съдебни разноски за възнаграждение за адвокат от 519,95лв., за производство пред СРС в размер на 399,96лв.

Ответникът следва да бъде осъден да плати държавна такса по сметка на СРС от по 80лв. по всеки от неоценяеми искове и 373,45лв. по уважения осъдителен иск; разноски за вещо лице от 333,33лв. и разноски за свидетели в размер на 26,67лв. По сметка на СГС следва да плати държавна такса от по 40лв. по всеки от неоценяеми искове и 186,73 лв. по уважения осъдителен иск, както и разноски за вещо лице в размер на 702,04лв.

Така мотивиран, Софийският градски съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 20085700/03.04.2021г. по гр.д. № 28219 по описа за 2020г. на Софийски районен съд, 59 – ти състав и вместо това постановява:

ПРИЗНАВА ЗА НЕЗАКОННО И ОТМЕНЯ на основание на чл. 344, ал.1,т.1 от КТ уволнение на Е.А. М., ЕГН *****, извършено с предизвестие от 04.05.2020г. и Заповед № 158/04.05.2020г. на управителя на „АМС И.”ЕООД, ЕИК ****.

ВЪЗСТАНОВЯВА на основание на чл. 344, ал.1, т.2 от КТ Е.А. М. , ЕГН ***** на заеманата преди уволнението длъжност „счетоводител“ в направление „Административна дейност – отдел Финансово-счетоводен” при „АМС И.”ЕООД, ЕИК ****.

ОСЪЖДА „АМС И.”ЕООД, ЕИК **** със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „**** да заплати на Е.А. М., ЕГН ***** с адрес: гр. София, ж.к. **** и съдебен адрес: адв. Р.М., гр. София, ул. ****, кантора 422 на основание на чл. 344, ал.1,3 вр. с . 225, ал.1, т.1 от КТ и чл. 86 от ЗЗД сума в брутен размер от 9336,20лв. /девет хиляди триста тридесет и шест лева и 0,20лв/, ведно със законната лихва от подаване на исковата молба - 01.07.2020 г., до изплащането ѝ, представляващи обезщетение за оставане без работа поради незаконното уволнение за период от 05.05.2020г. до 05.11.2020г., като отхвърля като неоснователен иска за горницата над 9336,20лв. до предявен размер от 14004,30лв. като погасен чрез прихващане с вземане на АМС И.”ЕООД, ЕИК **** срещу Е.А. М., ЕГН ***** за връщане на платени обезщетение за неспазен срок на предизвестие по чл. 220, ал.1 от КТ в брутен размер от 2334,05лв. и обезщетение по чл. 222, ал.1 от КТ за период от един месец в брутен размер от 2334,05лв.

ОСЪЖДА „АМС И.”ЕООД, ЕИК **** със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „**** да заплати на Е.А. М., ЕГН ***** с адрес: гр. София, ж.к. **** и съдебен адрес: адв. Р.М., гр. София, ул. ****, кантора 422 на основание на чл. 78, ал.1 от ГПК сумата от общо 800,04лв. /осемстотин лева и 0,04лв/ представляващи съдебни разноски за производство пред СРС и СГС.

ОСЪЖДА Е.А. М., ЕГН ***** с адрес: гр. София, ж.к. **** и

съдебен адрес: адв. Р.М., гр. София, ул. ****, кантора 422 да заплати на **АМС И.ЕООД**, ЕИК **** със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „****“ на основание на **чл. 78, ал.3 от ГПК** сумата от общо **919,91лв.** /деветстотин и деветнадесет лева и 0,91лв/, представляващи съдебни разноски за производство пред СРС и СГС.

ОСЪЖДА „АМС И.ЕООД, ЕИК **** със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „****“ да заплати по сметка на **Софийски районен съд** на основание на **чл. 78, ал. 3 вр. с ал. 6 от ГПК** сумата от общо **893,45лв.** /осемстотин деветдесет и три лева и 0,45лв/, представляващи разноски за държавна такса, възнаграждение за вещо лице, възнаграждение за свидетели в производство пред СРС.

ОСЪЖДА „АМС И.ЕООД, ЕИК **** със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „****“ да заплати по сметка на **Софийски градски съд** на основание на **чл. 78, ал. 3 вр. с ал. 6 от ГПК** сумата от **968,77лв.** /деветстотин шестдесет и осем лева и 0,77лв/, представляващи разноски за държавна такса, възнаграждение за вещо лице в производство пред СГС.

Решението може да се обжалва пред Върховен касационен съд в едномесечен срок от съобщаването му при условията на чл. 280 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____